

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120224192
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6120224192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. D., t.č. bytom E. XX, XXX XX F. D., zastúpená advokátkou Mgr. et Mgr. Líviou Šouc Kostovou, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, v konaní o zaplatenie 129 332,35 €, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14Csp/82/2020-128 z 03. augusta 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 28.01.2020 domáhal voči žalovanej v upomínacom konaní zaplatenia sumy 129 332,35 € vrátane príslušenstva titulom Zmluvy o úvere č. 11022466 12 zo dňa 30.09.2015 (ďalej aj „zmluva o úvere“), ktorý úver žalovaná riadne a včas nesplácala.

1.1 Žalovaná v podanom odpore nesúhlasila s uplatneným nárokom žalobcu a žalobu považovala za nedôvodnú.

1.2 Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanou súd prvej inštancie zistil, že žalobca poskytol žalovanej medziúver vo výške 155 100,- € s úrokovou sadzbou medziúveru 3,99 % ročne, ktorý mala žalovaná splácať mesačne formou vkladov na stavebné sporenie vo výške 275,02 € a splátkami na úroky z medziúveru vo výške 515,71 €, spolu do pridelenia cieľovej sumy vo výške 790,73 €. Výška stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy bola 91 955,84 € s úrokovou sadzbou 2,90 % p.a. a mesačné splátky vo výške 790,73 €. Účelom úveru bola výstavba domu alebo bytu a žalovaná sa zároveň podľa čl. VI. zmluvy o úvere zaviazala zabezpečiť pohľadávku veriteľa uzatvorením Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorej predmetom bude zriadenie záložného práva k nehnuteľnosti špecifikovanej v uvedenom článku. Zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok bola uzavretá medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovanou ako záložcom dňa 20.10.2015. Listom zo dňa 18.09.2017 žalobca upozornil žalovanú, že je v omeškaní so splátkami úveru, ktoré žalovaná neuhradila. Žalobca preto vyhlásil dňa 08.11.2017 mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola celková dlžná suma 156 337,33 €, z toho istina vo výške 150 916,31 €, úroky 5 397,02 € a poplatky 24,- €. Z dôvodu neuhradenia dlžnej sumy žalovanou žalobca pristúpil k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby v súlade s čl. VI. zmluvy o úvere, pri ktorom došlo dňa 31.07.2018 k vydraženiu založenej nehnuteľnosti. Výťažok z dražby po odpočítaní nákladov dražby predstavoval sumu vo výške 37 294,82 €. Odo dňa nasledujúceho po

vykonaní dobrovoľnej dražby si žalobca neuplatnil dohodnutý úrok vo výške 3,99 % ročne ani 5,00 % ročný úrok z omeškania.

1.3 Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že sporové strany uzatvorili zmluvu o úvere so všetkými jej podstatnými náležitosťami v zmysle § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zároveň spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj "O.z."), keďže žalobca ako dodávateľ konal pri plnení a uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako fyzická osoba nekonala pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Súd prvej inštancie k argumentácii žalovanej ohľadne uzavretia zmluvy o úvere uviedol, že nejde o zmluvu v režime zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z.z.“), nakoľko s poukazom na § 1 ods. 3 písm. d/ tohto zákona bol úver poskytnutý na stavbu domu alebo bytu. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania ďalej za preukázané, že žalovaná porušila svoju zmluvnú povinnosť splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, v dôsledku ktorej skutočnosti žalobca ku dňu 08.11.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca úver platne zosplatnil, pričom dodržal všetky podmienky ustanovené v § 53 ods. 9 O.z. v spojení s § 565 O.z. Žalobca listom zo dňa 08.09.2017 upozornil žalovanú, že je v omeškaní s riadnym plnením splátok a ak nebude realizovaná úhrada spolu so splátkou splatnou za mesiac september 2017, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, pričom tak aj urobil ku dňu 08.11.2017, a teda žalobca upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z výpisu z účtu zosplatneného medziúveru vyplýva dlh žalovanej ku dňu 06.08.2018 vo výške istiny 113 621,49 €, nezaplatených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 5 397,02 € a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 24,- €. Súd prvej inštancie preto v tejto časti považoval žalobu za dôvodnú, vyplývajúcu z predložených listín a žalobe vyhovel. Ďalej súd prvej inštancie priznal žalobcovi uplatnený úrok vo výške 3,99 % p.a. za úver od 09.11.2017 do 06.08.2018 vo výške 4 470,79 €. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s plnením celého dlhu odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, súd prvej inštancie ju v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 O.z. v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka zaviazal zaplatiť žalobcovi tiež úrok z omeškania v uplatnenej výške 5 803,76 € od 09.11.2017 (odo dňa nasledujúceho po zosplatnení) do 06.08.2018. Súd prvej inštancie žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi aj nezaplatené náklady spojené s dražbou vo výške 15,29 €, ktoré boli zo strany žalobcu na základe predložených listinných dôkazov preukázané.

1.4 Čo na týka námietky premlčania vnesenej žalovanou, túto súd prvej inštancie nevyhodnotil ako dôvodnú, keď vzhľadom na splatnosť úveru, ktorá nastala dňa 08.11.2017, návrh bol podaný dňa 28.01.2020, trojročná premlčacia doba neuplynula a teda návrh bol podaný včas.

1.5 O nároku strán sporu na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podala včas odvolanie žalovaná. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/ a h/ C.s.p., t.j., že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalovaná v odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym právnym záverom o tom, kedy najneskôr mohlo dôjsť k účinnému zosplatneniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky. Poukázala na to, že cieľom osobitnej úpravy zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch podľa § 53 ods. 9 O.z. bolo sprísnenie počiatku lehoty oprávňujúcej veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru tak, že najskôr môže veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru uplynutím 3 mesiacov od omeškania konkrétnej splátky za kumulatívneho splnenia existencie upozornenia o možnosti zosplatniť úver 15 dní pred uplatnením tohto práva. Žiadna úprava Občianskeho zákonníka neobsahuje ustanovenie, že v spotrebiteľských vzťahoch sa neaplikuje druhá veta § 565 O.z. obmedzujúca právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu len do splatnosti najbližšej splátky, nakoľko výsledkom by bol právny stav, ktorý by sprísnil podmienky počiatku lehoty oprávňujúcej veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť v zmysle § 53 ods. 9 O.z., avšak na druhej strane by došlo k uvoľneniu týchto podmienok tým,

že veriteľ by nebol obmedzený lehotou do kedy má toto právo zrealizovať. Takýto výklad by smeroval k zvýšeniu právnej neistoty na strane spotrebiteľa, ktorý by neuhradením čo i len jednej splátky úveru bol vystavený možnosti, že kedykoľvek v budúcnosti (nielen do splatnosti najbližšej splátky), veriteľ využije svoje právo a vyhlási predčasnú splatnosť úveru. Žalovaná poukázala na rozhodovaciu prax súdov, ktorá podľa nej podporuje jej argumentáciu, konkrétne na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/27/2019 zo dňa 23.05.2019, v ktorom odvolací súd poukázal na závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.3.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu pri výklade použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že toto jeho právo je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Podľa žalovanej bolo zosplatnenie úveru uskutočnené v rozpore s ustanoveniami § 53 ods. 9 a § 565 O.z. a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je nutné považovať za neplatné. Uvedený názor z občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019 prevzal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 10Co/64/2019 zo dňa 19.03.2020. Zároveň žalovaná poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoCsp/21/2021 zo dňa 20.07.2021, týkajúci sa predčasného zosplatnenia úveru.

2.2 Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považovala žalovaná za arbitrárny s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 311/2007 zo dňa 24.04.2008. Uviedla, že k základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie súdu založené. Vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúry Ústavného súdu SR podľa žalovanej nie je nutné, aby na každú námietku účastníka bola daná súdom podrobná odpoveď, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú účastníkom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti). Žalovaná tiež namietala, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku žiadnym spôsobom nereagoval na ňou vznesené výhrady a to jednak nemožnosť aplikácie ustanovenia § 45 ods. 1 O.z. (teórie dôjdenia) vzhľadom na to, že na adrese, na ktorú jej žalobca doručoval dokumenty dlhodobo nežila, o čom mal žalobca objektívnu aj subjektívnu vedomosť. Ďalej nesprávnosť a zákonnosť výpočtu údajne evidovanej pohľadávky žalobcu voči jej osobe a absolútnu neplatnosť „Upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“ pre rozpor s ustanovením § 37 O.z. s poukazom na jej podanie z 28.09.2021. Rozsudok súdu prvej inštancie trpí aj vadou nedostatku riadneho odôvodnenia, čím je nepreskúmateľný. Žalovaná dala do pozornosti ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. stanovujúce kritériá pre odôvodnenie rozsudku. Písomné vyhotovenie rozsudku musí okrem iných náležitostí obsahovať aj súdom ustálený záver o skutkovom stave veci. Pre záver o skutkovom stave veci je rozhodujúce vyhodnotenie dôkazov z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, vierohodnosti a pravdivosti. Rozsudok súdu prvej inštancie uvedené atribúty nespĺňa a tento je zmätočný, keďže z neho nie je dostatočne zrejmé, čo bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie a na základe akých skutočností súd rozhodol.

2.3 Podľa žalovanej súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy a to pripojenie spisu vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 19Csp/86/2018 za účelom preukázania ňou tvrdných skutočností o tom, že žalobca v čase vykonávania úkonov smerujúcich k zosplatneniu mal objektívnu aj subjektívnu vedomosť, že sa zdržiavala na adrese v F. D.. Na uvedenú adresu jej bol žalobca povinný doručovať všetky písomnosti, a preto nie je možné v predmetnej veci aplikovať „teóriu dôjdenia“. Na podporu svojej argumentácie žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 442/2003 zo dňa 15.01.2004 týkajúce sa dôjdenia prejavu vôle adresátovi. Uviedla, že v odôvodnení rozsudku absentujú kvalifikované dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie nepristúpil k vykonaniu ňou navrhovaného dôkazu. Odvolala sa aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/107/2019 zo dňa 31.03.2021, ktorý sa zaoberal nevyhovením dôkaznému návrhu strany sporu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne a rozsiahlo vysporiadal so všetkými tvrdeniami, na ktoré žalovaná poukazovala. Trval na svojich vyjadreniach, že došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 O.z. v spojení s § 565 O.z. Žalobca poukázal na rozhodovaciu prax niektorých odvolacích súdov, konkrétne Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16CoCsp/22/2021 zo dňa 28.06.2021, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoCsp/4/2021 zo dňa 31.03.2022 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/12/2021 zo dňa 15.07.2021, v zmysle ktorých je vylúčená aplikácia § 565 veta druhá O.z., t.j. že právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Žalobca k argumentácii žalovanej ohľadom doručovania uviedol, že pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon vo forme písomnosti, tak sa zásielka považuje za doručenú nie len jej prevzatím, ale aj vtedy ak mal adresát objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle,

teda len čo sa dostane do sféry jeho dispozície. Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti boli žalovanej zasielané na adresu trvalého pobytu C. XXX/XX, XXX XX D. D.. V zmysle čl. VII. bodu 7.3. zmluvy o úvere sa dlžník zaväzuje, že písomne a bez zbytočného odkladu bude veriteľ'a informovať o všetkých skutočnostiach, ktoré sa týkajú dlžníka a okrem iného bude veriteľ'a informovať aj o zmene adresy trvalého, resp. prechodného pobytu. Podľa zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov je trvalý pobyt povinný hlásiť každý občan, ak sa trvalo nezdržiava v zahraničí. Ak sa osoba zdržiava mimo svojho bydliska viac ako 90 dní má právo nahlásiť ohlasovní pobytu okrem trvalého pobytu aj adresu prechodného bydliska. Keďže žalobcovi sa zásielky vrátili ako neprevzaté v odbernej lehote a nie adresát neznámy, žalovaný nemal dôvod pochybovať o správnosti uvedenej adresy. Žalovanej nič nebránilo v prevzatí zásielok, a teda okamihom uloženia zásielok na pošte mala žalovaná možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielok z čoho vyplýva, že boli žalovanej účinne doručené. Žalovaná požiadala o zmenu korešpondenčnej adresy listom zo dňa 17.01.2018, t.j. až po odoslaní upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Záverom žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

4. Žalovaná v replike zotrvala na svojej argumentácii uvedenej už v odvolaní a žiadala, aby odvolací súd rozhodol v zmysle petitu jej odvolania. Zopakovala, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym právnym záverom o tom, kedy najneskôr mohlo dôjsť k účinnému zosplatneniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky. V tomto smere sa odvolala na právny názor prezentovaný v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Csp/59/2021 zo dňa 14.06.2022 a poukázala aj na právne názory vyslovené v rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/80/2019 zo dňa 24.04.2019, sp. zn. 17Co/128/2018 zo dňa 22.05.2019 a sp. zn. 43Co/27/2019 zo dňa 23.05.2019. Na záver dodala, že sa v celom rozsahu pridržiava ňou podaného odvolania.

5. Žalobca v duplike uviedol, že trvá na všetkých svojich predchádzajúcich vyjadreniach v celom rozsahu. Nakoľko sa na predmetný úver poskytnutý žalovanej nevzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., považuje žalobca poukázanie na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Csp/59/2021 za bezpredmetné, keďže uvedené rozhodnutie rieši vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v kontexte tohto zákona. Žalobca mal za to, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť v súlade s ustanoveniami § 53 ods. 9 O.z. a § 565 O.z.

6. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovanej podľa § 34 ods. 1 C.s.p. preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a mimo nich v zmysle § 380 ods. 2 C.s.p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je v I. výroku vo veci samej a v II. výroku o trovách konania vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdiť.

7. V dôsledku odvolania žalovanej bolo potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru vo vzťahu k účinnému predčasnemu zosplatneniu úveru zo strany žalobcu.

8. V prípade plnenia v splátkach môže veriteľ podľa § 565 O.z. žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, avšak len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V rámci spotrebiteľských vzťahov, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 O.z.). Vzhľadom na uvedené je podmienkou výzvy na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, že veriteľ v zákonnej lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto ustanovenia. Lehota, v ktorej musí byť právo na zosplatnenie uplatnené, plynie do splatnosti nasledujúcej splátky. 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/138/2022 zo dňa 14. júna 2023).

9. V zmluve o úvere č. 1102246 6 12 zo dňa 29.09.2015 sa jej účastníci žalobca Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a žalovaná A. B. ako dlžník dohodli, že jej veriteľ poskytne medziúver pod č. 1102246 3 13 vo výške 155 100,- € s úrokovou sadzbou 3,99 % p.a. a výškou mesačnej splátky úrokov 515,71 € a mesačného vkladu 275,02 €, obe so splatnosťou 15. dňa mesiaca v počte 224, ktorý sa pri dodržaní podmienok zmení na stavebný úver vo výške 91 955,84 € s úrokovou sadzbou 2,90 % p.a. s výškou mesačnej splátky 790,73 € so splatnosťou 15. deň v mesiaci a s počtom splátok 136. Konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru bola dohodnutá do dňa 15.09.2045. Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou, v ktorej si veriteľ (žalobca) s dlžníkom (žalovanou) dohodli plnenie v splátkach, s právom veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom. Listom zo dňa 18.09.2017 žalobca upozornil žalovanú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v prípade, že žalovaná neuhradí dlžné splátky úveru. V dôsledku nesplácania úveru riadne a včas žalovanou následne došlo zo strany žalobcu dňom 08.11.2017 k zosplateniu úveru. Upozornenie na zosplatenie úveru ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti si žalovaná na adrese trvalého pobytu neprevzala.

10. Vzhľadom na to, že v prejednávanom spore ide o spotrebiteľskú zmluvu, pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 565 O.z. museli byť splnené aj podmienky stanovené v § 53 ods. 9 O.z., ktoré je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 O.z. a to tak, že veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh, samozrejme za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 O.z. - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že žalobca na základe oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 08.11.2017 v súlade s § 53 ods. 9 O.z. v nadväznosti na § 565 O.z. úver platne zosplatnil, pričom dodržal všetky podmienky v zmysle predmetných ustanovení. Žalobca listom zo dňa 08.09.2017 upozornil žalovanú, že je v omeškaní s riadnym plnením splátok a ak nebude realizovaná úhrada spolu so splátkou splatnou za mesiac september 2017, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Veriteľ tak urobil ku dňu 08.11.2017, a teda žalovanú upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

11. Žalovaná v odvolaní na podporu svojej argumentácie poukázala na závery z občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu výkladu použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že toto jeho právo je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky, z čoho vyplýva právny názor, že ustanovenie § 565 veta druhá O.z. je aplikovateľné aj na zosplatenie v zmysle § 53 ods. 9 O.z. Odvolací súd súhlasí, že veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 O.z. najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplateniu došlo). Do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Pokiaľ veriteľ svoje právo zosplatiť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach. Toto právo získa opätovne za rovnakých podmienok (§ 53 ods. 9 O.z.) ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky (ktorejkoľvek). Ak spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky skôr ako veriteľ uplatnil právo na zosplatenie, potom uplatnenie tohto práva (zosplatenie) po takomto zaplatení je neúčinné. Žalovaná však pri svojej odvolacej argumentácii opomenula zobrať do úvahy tú skutočnosť, že posledná splátka, ktorú platila veriteľovi na úver bola z januára 2017, odkedy bola žalovaná konštantne v omeškaní, keď žiadne ďalšie splátky neuhradila. Žalobca teda mohol zosplatiť úver pre ktorúkoľvek aj z týchto ďalších zameškaných splátok, samozrejme za splnenia podmienky podľa § 53 ods. 9 O.z., že žalovanú vyzval v lehote nie kratšej ako 15 dní a zároveň bola žalovaná v omeškaní so splátkou viac ako 3 mesiace. Zo zákonnej úpravy nevyplýva povinnosť veriteľa zosplatiť úver ihneď ako náhle sú splnené podmienky ustanovenia § 565 O.z. v spojení s § 53 ods. 9 O.z. Veriteľ môže zosplatiť úver aj neskôr v prípade, že sa dlžník dostane opätovne do omeškania, resp. ak omeškanie stále trvá. V danom prípade je zrejmé, že veriteľ dokonca ponechal žalovanej určitý časový priestor, keď až po niekoľkých mesiacoch od nesplácania úveru zo strany žalovanej pristúpil k zosplateniu úveru za splnenia podmienok § 565 O.z. v spojení s § 53 ods. 9 O.z., a preto je potrebné považovať zosplatenie zo strany žalobcu (veriteľa) za správne, v súlade so zákonom, a teda aj za účinné. Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle názorného vysvetlenia tejto konkrétnej situácie pre účel lepšieho pochopenia zo strany žalovanej

uvádza, že v tomto prípade vyplýva, že omeškanou splátkou, ktorá vyvolá zosplatnenie dlhu podľa § 565 O.z. bola splátka splatná dňa 15.07.2017, do omeškania s ktorou sa žalovaná dostala dňa 16.07.2017, najbližšou nasledujúcou splátkou splatnou po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením, t.j. po 16.07.2017 bola splátka splatná dňa 15.11.2017, nakoľko trojmesačná lehota uplynula dňa 16.10.2017. Keďže žalobca zosplatnil úver ku dňu 08.11.2017, za vyššie uvedeného skutkového stavu boli dodržané zákonné podmienky v zmysle § 565 O.z. aj § 53 ods. 9 O.z. Pokiaľ žalovaná poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zaoberajúce sa zosplatnením úveru, konkrétne rozhodnutia sp. zn. 43Co/27/2019, 41CoCsp/21/2021, 17Co/80/2019 (poznámka odvolacieho sudu - správne 17Co/80/2018), 17Co/128/2018, resp. Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/64/2019, uvedené nie sú v rozpore s vyššie prezentovaným právnym záverom odvolacieho súdu.

12. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala nesprávnosť výpočtu evidovanej pohľadávky žalobcu, žalovaná neuviedla v čom nevidí nesprávnosť tohto výpočtu, uvedená námietka zostala len vo všeobecnej rovine bez jej ďalšej konkretizácie, a preto ju odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Čo sa týka argumentácie žalovanej ohľadom absolútnej neplatnosti písomnosti žalobcu „Upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“ s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 O.z. s odkazom na jej podanie z 28.09.2021 a to, že vyčíslená dlžná suma žalobcom v predmetnej písomnosti bola uvedená ako „cca 155 322,11 €“, a teda z nej nemohlo byť žalovanej objektívne zrejmé akú sumu mala žalobcovi uhradiť, aby nepristúpil k zosplatneniu predmetného dlhu, uvedenú nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Odvolací súd poukazuje na to, že v upozornení na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.09.2017 žalobca vyzval žalovanú, aby uhradila dlžné splátky v zmysle zmluvy o úvere vrátane splátky za mesiac september 2017 bez špecifikovanej výšky tejto sumy, ktorú žalovaná s poukazom na jej povinnosť platiť splátky riadne a včas mala sama vedieť (resp. vedieť, s ktorými splátkami je v omeškaní a tieto uhradiť). Ustanovenie § 37 ods. 1 O.z. o určitosti, resp. zrozumiteľnosti právneho úkonu v tomto prípade aplikovať nemožno. Suma uvedená žalobcom v tomto upozornení je len orientačnou sumou celkového dlhu v prípade, že by žalovaná dlžné splátky neuhradila a žalobca by pristúpil k zosplatneniu úveru dňa 30.09.2017.

13. Čo sa týka doručovania upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, odvolací súd konštatuje, že uvedené listiny doručoval žalobca žalovanej na adresu trvalého pobytu žalovanej uvedené v zmluve o úvere, pričom žalobca správne poukázal na čl. VII. bod 7.3 zmluvy o úvere, podľa ktorého sa dlžník zaväzuje, že písomne a bez zbytočného odkladu bude veriteľa informovať o všetkých skutočnostiach, ktoré sa týkajú dlžníka a okrem iného bude veriteľa informovať aj o zmene adresy trvalého, resp. prechodného pobytu. Žalovaná v konaní nepreukázala, že by zmenu adresy žalobcovi nahlasovala ešte pred upozornením a mimoriadnym zosplatnením úveru, naopak žalobca v konaní preukázal, že žalovaná požiadala o zmenu korešpondenčnej adresy až listom zo dňa 17.01.2018, t.j. až po odoslaní upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Uvedené listiny tak boli žalovanej účinne doručené. Pokiaľ žalovaná namietala, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnutý dôkaz a nepripojil si spis Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 19Csp/86/2018, z ktorého mal zistiť objektívnu aj subjektívnu vedomosť žalobcu o zmene adresy žalovanej, odvolací súd poukazuje na to, že v spise je na čl. 58-62 založený rozsudok vydaný v predmetnom konaní sp. zn. 19Csp/86/2018, z ktorého bodu 6. odôvodnenia je zrejmé, že žalobkyňa až následne žiadosťou o obnovu úverových podmienok zo dňa 17.01.2018 požiadala o obnovu úverových podmienok a súčasne o zmenu korešpondenčnej adresy na prevádzku v F. D., čo v rámci zásady hospodárnosti konania možno považovať za dostačujúce bez potreby pripojenia celého súdneho spisu.

14. Ani odvolacia námietka žalovanej o nedostatočnom odôvodnení a nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ako aj jeho zmätočnosti, ktorá má zakladať odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. nie je dôvodná. K otázke nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu a jej právnym dôsledkom prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR dňa 03.12.2015 stanovisko R 2/2016, podľa ktorého: „nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Z uvedeného stanoviska pre účely odvolacieho konania vyplýva záver, že len v mimoriadnych a ojedinelých prípadoch môže nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladať vadu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p., a to napríklad vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie,

prípadne vtedy, ak odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má také zásadné nedostatky, ktoré sa svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi následkami blížia k „justičnému omylu“ (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/123/2020 zo dňa 27. 10. 2021, 9Cdo/118/2020 zo dňa 29. 11. 2021, 7Cdo/138/2019 zo dňa 27. 01. 2021). Preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a odvolania žalovanej dospel odvolací súd k názoru, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sú zrejmé skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, z ktorých súd pri uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vychádzal. Skutkový stav popísal súd prvej inštancie v bodoch 16. až 25. odôvodnenia a v bodoch 40. až 50. odôvodnenia uviedol súd prvej inštancie úvahy, na základe ktorých dospel k rozhodnutiu vyslovenom vo výroku rozsudku. Pokiaľ žalovaná konkrétne namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jej tvrdeniami o nemožnosti aplikácie ustanovenia § 45 O.z. (teórie dôjdenia), o nesprávnosti a zákonnosti výpočtu údajne evidovanej pohľadávky žalobcu a o absolútnej neplatnosti upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pre rozpor s ustanovením § 37 O.z., odvolací súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu, a preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (pozri uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 03.07.2003, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/145/2011 zo dňa 16.11.2011). Okrem toho s vyššie uvedenými námietkami žalovanej, ktoré tvorili časť jej argumentácie v odvolaní, sa vysporiadal odvolací súd v tomto rozhodnutí (body 12. a 13. odôvodnenia). S poukazom na uvedené považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie za dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený, súladný s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p., a preto nie je možné konštatovať porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces.

15. Odvolací súd uvádza, že ani jeden z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/ f/ a h/ C.s.p. nebol žalovanou uplatnený dôvodne. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav správne, jeho skutkové zistenia vyplývajú z vykonaných dôkazov (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p) a vec správne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p). Z odvolania žalovanej nie je zistiteľné, akú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p. žalovaná vytýka a tu pre nezodôvodnenie odvolacieho dôvodu odvolací súd konštatuje, že odvolací dôvod naplnený nebol. Čo sa týka odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p. odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie vykonal vo veci všetky dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností (pozri bod 13. odôvodnenia tohto rozhodnutia). Nesplnenie procesných podmienok podľa § 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p. odvolací súd nezistil. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

16. Súd prvej inštancie správne rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania voči žalovanej podľa § 255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán v spore, z tohto dôvodu bol aj v tejto časti (II. výrok) rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdený.

17. V odvolacom konaní sa za úspešnú stranu považuje žalobca, ktorému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 C.s.p. voči žalovanej v rozsahu 100 %. O povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. v súlade s rozsahom úspechu strán v odvolacom konaní. Lehotu na plnenie viazal odvolací súd na právoplatnosť uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania, ktoré bude podľa § 262 ods. 2 C.s.p. vydané po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie vád a jeho poučení o následkoch neodstránenia vád dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).